

39

UCHWAŁA Nr 35 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1981 r.

w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 25, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), w związku z wprowadzeniem dodatkowych dni wolnych od pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia korzystają z dodatkowych dni wolnych od pracy na zasadach i w trybie określonych w przepisach w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r., ze zmianami określonymi w uchwale.

§ 2. 1. Dla pracowników, którzy w dniu 31 grudnia 1980 r. korzystali ze skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia i którzy na podstawie wyników badań środowiskowych przeprowadzonych przez właściwe organy nadal pracują w tych warunkach — wprowadza się następujący wymiar czasu pracy:

- 1) dla zatrudnionych w wymiarze 40 i 41 godzin tygodniowo:
 - 40 i 41 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy i
 - 35 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
 - z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7 godzin,
- 2) dla zatrudnionych w wymiarze 36 godzin tygodniowo:
 - 36 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy i
 - 30 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
 - z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 6 godzin.

2. Dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo właściwy minister po porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może ustalić odmienny wymiar czasu pracy z zachowaniem w

ciągu roku średniego wymiaru tygodniowego wynikającego z ust. 1 pkt 1. Tygodniowy wymiar czasu pracy nie może być krótszy niż 35 i dłuższy niż 41 godzin; dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7,5 godziny.

§ 3. 1. Pracownik, który na polecenie zakładu pracy pracował w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy, powinien w zamian otrzymać dzień wolny w tym samym lub następnym tygodniu.

2. Niedopuszczalne jest przedłużenie czasu pracy pracownikom w okresie stosowania skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ponad czas określony w § 2.

§ 4. Zasady zwiększania stawek wynagrodzenia zasadniczego w związku z wprowadzeniem dodatkowych dni wolnych od pracy dla pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ustalają przepisy, o których mowa w § 1.

§ 5. Właściwi ministrowie sporządzą wykazy zakładów pracy z określeniem rodzajów prac objętych skróconym czasem pracy w wymiarze określonym w § 2.

§ 6. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz właściwym statutowo organem związku zawodowego przywróci normalny czas pracy dla pracowników wymienionych w § 2 w razie zastosowania urządzeń ochronnych lub wprowadzenia takich zmian w warunkach produkcji, które usuną szkodliwe dla zdrowia lub szczególnie uciążliwe warunki pracy.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 marca 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

40

UCHWAŁA Nr 36 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 146 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1974 r. w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1974 r. Nr 23, poz. 135, z 1975 r. Nr 22, poz. 136 i z 1980 r. Nr 23, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 dodaje się pkt 10, 11 i 12 w brzmieniu:

„10) w zakładach społecznych służby zdrowia, zakładach pomocy społecznej, zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów, kolumnach transportu sanitarnego, lotnictwie sanitarnym, oddziałach Zarządu Artykułów Sanitarnych, zakładach naprawczych sprzętu medycznego oraz zakładach remontowo-budowlanych i innych gospodarstwach pomocniczych w dziale „ochrona zdrowia i opieka społeczna” oraz w centralach zjednoczeń resortu zdrowia i opieki społecznej — w wysokości

- 3% funduszu plac za 1980 r., a w latach następnym z uwzględnieniem corocznego wzrostu o 1,1%, aż do osiągnięcia 8,5% funduszu plac.
- 11) w jednostkach (pionach) organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą na podstawie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych,
- 12) w oddziałach konserwacyjno-remontowych Zarządu Odrzańskiej Drogi Wodnej we Wrocławiu oraz w Zarządzie Inwestycji Żeglugi Śródlądowej w Krakowie.",

2) w § 2 pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy: „oraz 11 i 12.”

§ 2. Do jednostek (pionów) organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą nie mają zastosowania przepisy § 8 uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. w sprawie organizacji finansowej i zasad systemu finansowego dla organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy obliczaniu zakładowego funduszu nagród począwszy od nagród przypadających za 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

41

ZARZĄDZENIE Nr 3 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1981 r.

w sprawie pozbawienia drogi państwowej Bębło — Ojców — Grodzisko jej dotychczasowego charakteru drogi państwowej i zaliczenia do kategorii dróg lokalnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 20, poz. 90 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pozbawia się charakteru drogi państwowej drogę państwową Bębło — Ojców — Grodzisko na obszarze województwa miejskiego krakowskiego.

2. Stosownie do art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 20, poz. 90 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) droga określona w ust. 1 staje się drogą lokalną.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

42

ZARZĄDZENIE Nr 4 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1981 r.

w sprawie czasu pracy pracowników urzędów państwowych i udzielania im dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r.

Na podstawie § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 300) oraz § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1981 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r. (Dz. U. Nr 3, poz. 15) zarządza się, co następuje:

§ 1. W naczelnym, centralnym i terenowym organach administracji państwowej oraz w urzędach podległym naczelnym i centralnym organom administracji państwowej nominalny czas pracy w 1981 r. wynosi średnio 40 godzin tygodniowo.

§ 2. W roku 1981 dniami pracy są następujące soboty:

10 i 24 stycznia
28 lutego

28 marca
25 kwietnia
30 maja
20 czerwca
25 lipca
22 sierpnia
19 września
17 października
14 listopada
12 grudnia.

Pozostałe soboty są dniami wolnymi od pracy.

§ 3. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego wprowadzą, po zasięgnięciu opinii właściwych statutowo organów związków zawodowych, odpowiednio zmiany w rozkładzie czasu pracy pracowników urzędów wojewódzkich i miejskich oraz urzędów gmin w poszczególnych dniach tygodnia, ustalając taki rozkład czasu pracy, który zapewni sprawną obsługę interesantów oraz normalny rytm pracy tych urzędów.